

BÀI HỌC 13

THIÊN ĐÀNG, GIÁO DỤC VÀ SỰ HỌC HỎI MUÔN ĐỜI

CÂU GÓC: *“Ấy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, Và lòng người chưa nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn điều ấy cho những người yêu mến Ngài” (1 Cô-rinh-tô 2:9).*

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Giăng 3:16, 1 Giăng 5:13, 1 Ti-mô-thê 1:16, 1 Cô-rinh-tô 13:12, Xa-cha-ri 13:6.*

Một thi sĩ, hãi hùng trước sự chết, đã đặt câu hỏi thể nào một con người có thể sống mà không “biết rằng rạng đông nào, sự chết nào, sự tang thương nào, đang chờ đợi kẻ sống sau khi người ấy đi đến nơi mồ mã?” Thi sĩ đã viết lên một bài thơ mà trong đó có một nơi ông gọi là Viện Chuẩn Bị cho Kiếp Sau. Nhưng làm sao một người có thể chuẩn bị cho đời sau mà khi người ấy còn chưa biết điều gì sẽ xảy đến cho mình trong đời này?

May mắn cho chúng ta, Kinh Thánh ban cho chúng ta một cái nhìn sâu xa vào các chủ đề về thiên đàng, địa cầu mới, và sự học hỏi và cách sống chúng ta cần cho đến muôn đời. Như chúng ta đã thấy qua gần hết ba tháng này, cái Viện Chuẩn Bị cho Kiếp Sau đang là trong đời này, lúc này đây, và tất cả sự giáo dục chúng ta nhận lãnh – bất kể là môn học nào – đều là để chuẩn bị cho “đời sau”.

Nói cho cùng, học đường, bất cứ nơi nào, để mang đến cho chúng ta rất nhiều sự hiểu biết, thực dụng cũng như hữu ích. Nhưng ích lợi gì cho một người nếu những gì họ học được, kiến thức họ thu thập thật nhiều mà họ mất sự sống đời đời? Tuần này chúng ta sẽ xem xét những sự soi dẫn nói về trường cao học cuối cùng, một ngôi trường hiện hữu muôn đời và là nơi chúng ta sẽ học hỏi và phát triển trong suốt thời gian vĩnh cửu. Trong trường học này của đời sau, chúng ta sẽ học được những điều mà trong thế giới hiện tại này, chúng ta cũng không thể nào lường tượng được.

1. SỐ PHẬN CỦA NGƯỜI CHẾT

Trong thập kỷ 1600 có một văn hào Pháp là ông Blaise Pascal đã suy gẫm về tình trạng của nhân loại. Với ông, có một điều rất rõ ràng: bất kể người ta sống được là bao lâu (chúng ta nhớ trong thời ấy tuổi thọ con người không được như ngày nay), và cho dầu cuộc sống người ấy có là sung sướng đến đâu, trước sau gì, người ấy cũng chết.

Hơn thế nữa, ý nghĩ về đời sau đến với con người sau khi họ chết thì sẽ dài, dài vô tận, dài hơn nhiều so với đời sống ngắn ngủi mà người ta đã sống trước khi họ qua đời. Bởi thế, với Pascal, điều có lý nhất cho một người là người ấy phải tìm hiểu số phận nào chờ đợi người ta sau khi họ chết, và ông còn kinh ngạc khi thấy người ta quá nóng nổi cho những điều như “mất chức vị, hay cho một lời xúc phạm tưởng đến danh dự mình,” mà họ chẳng hề bận tâm tự hỏi điều gì sẽ xảy đến cho mình sau khi mình chết.

Pascal cũng có lý. Và chúng ta biết Kinh Thánh cũng nói rất nhiều về lời hứa chờ đợi những kẻ nào tìm được sự cứu rỗi nơi Đức Chúa Giê-su, là lời hứa sẽ chờ đợi họ trong tương lai.

Đọc các câu sau đây. Niềm hy vọng nào hứa cho chúng ta ở đây? Giăng 6:54, Giăng 3:16, 1 Giăng 5:13, 1 Ti-mô-thê 1:16, Giăng 4:14, Giăng 6:40, Giu-đe 1:21, Tít 3:7.

Trong ánh sáng của Thập giá, sự sống vĩnh cửu trở nên tỏ tường; trong ánh sáng của Thập giá, không gì có ý nghĩa bằng sự sống vĩnh hằng. Ấy là Đấng Tạo Hóa của toàn vũ trụ, là Đấng đã dựng nên mọi thế gian (Hê-bơ-rơ 1:2), là Đấng mà trong Ngài, “chúng ta được sống, động, và có” (Công vụ 17:28), là Đấng, là Chúa Trời, hóa thân nhận lấy thể xác như loài người, đặng chết trong thân xác ấy . . . để cho chúng ta được điều gì? Lê nào mọi điều ấy mà Chúa đã làm để rồi chúng ta chết và biến mất như một con thú nằm chết bên đường?

Đó là lý do vì sao toàn Kinh Thánh Tân Ước là những lời hứa về sự sống đời đời, bởi vì chỉ có sự bảo đảm vĩnh cửu mới xứng đáng cho mọi điều Ngài đã làm. Một triệu năm, thậm chí một tỷ năm, có thể không sở hữu đủ những khoảnh khắc tốt đẹp để bù đắp cho cái xấu. Chỉ một mình sự vĩnh cửu mới có thể cân bằng tất cả mọi thứ.

Triết gia Pascal đã nói đúng: Thời gian chúng ta ở nơi đất này thì thật hữu hạn so với những gì sẽ đến. Quả là đại đột nếu chúng ta không sẵn sàng cho sự vĩnh hằng đang chờ đợi chúng ta.

Bạn nói gì với một ai đó hoàn toàn không tin rằng có một đời sau khi con người đã qua đời? Bạn có thể giúp gì cho người ấy để họ thấy sự đোন chắc ấy thật là vô lý?

2. MỘT SỰ HIỆN HỮU MỚI

“Ngài sẽ lau ráo hết nước mắt khỏi mắt chúng, sẽ không có sự chết, cũng không có than khóc, kêu ca, hay là đau đớn nữa; vì những sự thứ nhất đã qua rồi.” (Khải huyền 21:4). Những lời này cho chúng ta thấy sự hiện hữu của mình nơi thế giới mới là như thế nào, một sự sống mà sự chết, than khóc, và đau đớn không có nữa?

Một Cơ Đốc nhân nói chuyện với bạn mình về niềm hy vọng của phúc âm, về lời hứa cho một sự sống đời đời qua Đức Chúa Giê-su Christ. Người bạn tỏ một thái độ không tin với tư tưởng ấy. “Sự sống đời đời?”, anh ta rùn vai. “Thật là một ý tưởng ghê rợn! Sống 70, 80 năm ở đời này chưa đủ khổ sao, mà còn muốn kéo dài thêm sự đau đớn, khổ sở tới muôn đời? Thế thì có khác gì đi vào địa ngục.”

Người bạn này nói cũng đúng, chỉ duy anh ta không hiểu rằng, sống đời đời không có nghĩa là tiếp tục kéo dài đến muôn đời cùng cái sự sống chúng ta đang sống đây. Thật vậy, ai mà muốn điều ấy? Nhưng câu Kinh Thánh trên kia nói, mọi sự cũ sẽ qua đi và mọi sự đều trở nên mới.

Các câu dưới đây cho chúng ta biết gì về sự hiện hữu mới sẽ đến?

2 Phi-e-rơ 3:10-13 _____

Khải huyền 21:1-6 _____

Câu hỏi quan trọng cho chúng ta trong tất cả mọi điều này là: Làm thế nào để chúng ta được dự phần trong sự hiện hữu mới này? Làm thế nào để chúng ta đến đó? Làm thế nào để chúng ta biết chắc mình cũng sẽ là một phần của sự sống muôn đời ấy? Có những điều gì trong cuộc sống này của chúng ta, có thể ngăn chận không cho chúng ta có phần trong những gì mà Đức Chúa Trời đã hứa cho mình qua Đức Chúa Giê-su?

3. ĐẾN BẢY GIỜ TÔI SẼ BIẾT

“Thiên đường là một học đường; môn học của trường ấy là vũ trụ; vị thầy giảng dạy của nó là Đấng Vô Hạn. Một chi nhánh của trường này được thành lập tại Eden; và, kế hoạch về chương trình cứu chuộc sau được hoàn tất, sự giáo dục sẽ lại được đưa vào trường Eden.” – Ellen G. White, *Education*, trang 301.

Như nhiều người, chắc chắn bạn cũng có nhiều câu hỏi – những câu hỏi về tội lỗi, sự khổ đau, bệnh tật, sự chết, tại sao những điều ấy lại xảy đến, v. v. . .

Chúng ta có các câu hỏi về thế giới thiên nhiên và luật tự nhiên nữa, và tất cả mọi điều huyền bí mình không giải thích được về chúng. Tuy khoa học đã tiến triển vượt bậc giúp giải thích nhiều điều về thế giới và vũ trụ, nhưng cũng còn quá nhiều điều chúng ta chưa hiểu hết được.

Từ những thể chất sống đơn giản đến khoảng trời rộng mênh mông trên đầu chúng ta; từ những chuyển động của các nguyên tử nhỏ nhoi đến những dây thiên hà vĩ đại vô lường, chúng ta đối diện với một thực tế quá rộng quá sâu cho trí óc của chúng ta có thể hiểu thấu được, nhất là trong một khoảng thời gian ngắn ngủi của một đời người trên đất.

Và cũng vậy, nếu chúng ta có cả một cõi đời dài vô tận để học hỏi thì bao nhiêu điều huyền nhiệm có sâu rộng bao nhiêu, chúng ta cũng có thì giờ để học hỏi và nghiên cứu được.

Các câu Kinh Thánh sau đây dạy gì cho chúng ta biết về những điều mình sẽ được học hỏi một khi đoạn đời buồn thảm của tội lỗi và khổ đau và cái chết, này sẽ qua đi?

1 Cô-rinh-tô 13:12 _____

1 Cô-rinh-tô 4:5 _____

Chúng ta đã được hứa rằng rồi chúng ta sẽ được ban cho sự hiểu biết về những điều mà, ngày nay, vẫn còn là huyền nhiệm với chúng ta. Quả là một niềm hy vọng diệu kỳ, bởi vì, một khi, chúng ta có thể thấy và hiểu được những gì mà ngày nay quá khó khăn và ngoài tầm thấu hiểu của mình thì chúng ta chỉ có thể cảm tạ Đức Chúa Trời mà thôi! Chìa khóa cho chúng ta ngày nay là hãy níu chặt đức tin, và giữ lòng trông cậy vào những lời hứa của Chúa, sống theo ánh sáng mà chúng ta đã được soi dẫn, và bền vững cho đến cuối cùng. Và tin mừng cho hết thảy chúng ta là chúng ta có thể “làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho tôi” (Phi-líp 4:13).

Có những câu hỏi nào đang canh cánh nặng lòng bạn? Có những điều nào mà bạn thấy dường như không sao bạn cảm hội được? Làm thế nào học để biết trông cậy nơi Đức Chúa Trời qua những điều bạn hiểu được sẽ giúp bạn với những điều, mà hôm nay, bạn không thể hiểu được?

4. HỌC ĐƯỜNG CỦA ĐỜI SAU

“Vì sự hoạn nạn nhẹ và tạm của chúng ta sanh cho chúng ta sự vinh hiển cao trọng đời đời, vô lượng vô biên, bởi chúng ta chẳng chăm sự thấy được, nhưng chăm sự không thấy được; vì những sự thấy được chỉ là tạm thời, mà sự không thấy được là đời đời không cùng vậy” (2 Cô-rinh-tô 4:17, 18). Các câu này mang cho chúng ta niềm hy vọng nào? Điều gì có thể là những điều không thấy được là đời đời không cùng mà chúng ta đang chờ đợi, theo như lời hứa đã ban cho chúng ta qua Đức Chúa Giê-su? Cũng đọc Khải huyền 21:1, 2; Khải huyền 2:7; Khải huyền 7:14-17.

Cho dầu những lời hứa cho chúng ta trong Đức Chúa Giê-su có thật đến đâu, cho dầu có biết bao là lý do cho chúng ta thấy mình có thể tin các lời hứa ấy, sự thật là, Kinh Thánh cho chúng ta những lời nhắc khéo, những cái nhìn thoáng qua, về những điều chờ đợi chúng ta. Một điều chúng ta có thể đoán chắc ấy là cuộc sống vĩnh cửu ấy sẽ thật phước hạnh và vui mừng, bởi vì, cuộc đời còn gì là đẹp đẽ bằng khi nó không bị tội lỗi tàn phá!

Tất cả những sự đau đớn, những điều đau khổ, tất cả những điều mà chúng ta phải tranh đấu chống mọi ngày là đến từ tội lỗi và hậu quả của tội lỗi. Đấng Christ đã đến và Ngài đã bút gỡ hết tất cả các điều ấy, và Ngài sẽ phục hồi địa cầu trở lại vẹn toàn như khi Đức Chúa Trời vừa mới tạo dựng nó, trước khi tội lỗi bước vào thế gian. Thật ra, địa cầu mới còn toàn mỹ hơn, bởi vì giữa mọi điều vinh hiển này, chúng ta còn được nắm lấy tay Chúa Giê-su yêu dấu của chúng ta, được rờ những vết sẹo mà Ngài đã lãnh nhận vì trả giá cứu chuộc cho chúng ta.

“Nơi ấy, khi tấm màn cản ánh sáng và làm tối tăm ánh nhìn của chúng ta, sẽ bị dời bỏ, và đôi mắt chúng ta sẽ nhìn thấy thế giới của sự tuyệt mỹ mà bây giờ chúng ta chỉ thấy thoáng qua ống kính hiển vi; khi chúng ta nhìn vào những vinh quang của thiên đàng, mà nay chỉ được nhìn từ xa qua viễn vọng kính; Khi sự tàn phá của tội lỗi bị dời bỏ, cả địa cầu sẽ xuất hiện trong ‘vẻ đẹp của Chúa, Đức Chúa Trời của chúng ta, quả là một môn học mở ra cho sự nghiên cứu của chúng ta! Ở đó, người sinh viên môn khoa học có thể đọc các hồ sơ của sự sáng tạo và nhận ra không có lời nhắc nào đến luật của cái ác. Anh ta có thể nghe âm nhạc của những tiếng ca của thiên nhiên và sẽ không nghe chút gì của những tiếng rên rĩ hay thở than. Trong mọi sự vật thọ tạo của toàn vũ trụ mệnh mông, anh ta sẽ dò thấy có mỗi một chữ viết tay là ‘danh Đức Chúa Trời viết thật lớn, và trên toàn cõi mặt đất hay dưới biển hay trên trời, không còn một dấu hiệu nào của sự xấu xa sót lại.’ – Ellen G. White, *Education*, trang 303.

Hãy thử hình dung là thế nào nếu mình được sống mãi mãi trong một thế giới hoàn toàn mới, một thế giới không có tất cả những gì đang khiến cuộc sống chúng ta nơi đây trở nên khó khăn. Bạn hình dung được thế giới ấy sẽ như thế nào? Những điều nào bạn đặc biệt mong đợi nơi thế giới ấy?

5. VỊ GIÁO SƯ ĐẠI TÀI

Như chúng ta đã học trong ba tháng này, Một điểm then chốt của mục vụ của Đấng Christ trên đất là làm một người thầy giảng dạy. Từ những ngày đầu tiên của công vụ Ngài, đầu qua hành động hay cử chỉ, Đức Chúa Giê-su đã không ngừng dạy cho những kẻ theo Ngài lẽ thật về Ngài, về Đức Chúa Cha, về sự cứu rỗi, và về niềm hy vọng đang chờ đón chúng ta (xem Ma-thi-ơ 5:2, Mác 4:2, Lu-ca 19:47, Giăng 6:59).

Thật vậy, chỉ cần lật các trang sách phúc âm, bất cứ sách phúc âm nào, bạn sẽ thấy ngay những sự dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su. Và qua Lời Ngài, cho đến ngày nay, Chúa tiếp tục truyền dạy chúng ta, và trong trời mới và đất mới, sự giảng dạy của Ngài vẫn còn tiếp tục. Nhưng hãy tưởng tượng trong trời mới đất mới, khi sự hiện hữu của chúng ta không còn bị giới hạn bởi tội lỗi và những điều ngăn chặn nó đặt trên chúng ta, thì sự học hỏi sẽ khác biệt biết là bao.

“Nếu ai hỏi rằng: Những vết thương giữa cánh tay người bởi có gì? Thì người sẽ đáp rằng: Ấy là những vết thương ta đã bị trong nhà bạn ta” (Xa-cha-ri 13:6). Bạn nghĩ câu Kinh Thánh này nói gì?

“Những năm dài bất tận trôi qua vẫn còn đem lại những sự khải thị dồi dào và vinh hiển hơn về Đức Chúa Trời và Đấng Christ. Khi sự hiểu biết càng phát triển, thì tình yêu, sự tôn kính và hạnh phúc càng gia tăng. Loài người càng hiểu rõ về Đức Chúa Trời, họ càng tán dương bản tính của Ngài hơn. Khi Đức Chúa Giê-su bày tỏ sự dồi dào ơn phước cứu chuộc trước mặt họ và sự hoàn thành lạ lùng trong cuộc đấu tranh với Sa-tan, tâm hồn của những người được chuộc tràn ngập sự dâng hiến nhiệt thành, và với niềm hân hoan khôn tả, các ngón tay họ lướt trên đàn cầm bằng vàng; và hàng triệu, hàng ức giọng hát hòa vang với điệu nhạc ngợi khen rộn rã. . .

“Cuộc thiên ác đấu tranh vĩ đại đã chấm dứt. Tội lỗi và kẻ có tội không còn nữa. Toàn thể vũ trụ được thanh lọc. Mọi loài thọ tạo cùng nổi lên một nhịp điệu hòa hợp và hoan hỉ. Từ Ngài là Đấng tạo ra muôn vật, sự sống, ánh sáng và sự vui mừng tràn ra khắp không gian vô tận. Từ một nguyên tố nhỏ nhất đến một thế giới vĩ đại nhất, mọi vật sống động hay bất động, trong nét đẹp và niềm vui trọn vẹn, đều đồng thanh tung hô: ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ SỰ YÊU THƯƠNG!” – Ellen G. White, *Thiên Ác Đấu Tranh*, trang 599, 600.

Trong tất cả mọi lẽ thật đáng kinh ngạc mà chúng ta sẽ được học hỏi nơi cõi đời đời, không gì sẽ quyến rũ chúng ta hơn là sự hy sinh của Đấng Christ thay cho chúng ta. Hãy nghĩ điều ấy sâu xa và phong phú đến mức nào mà chúng ta sẽ nghiên cứu nó trong suốt thời gian vĩnh cửu. Ngay cả bây giờ, làm thế nào bạn có thể học biết cảm kích hơn với những gì Đức Chúa Giê-su đã làm cho chúng ta qua Thập giá?

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC:

“Con sư tử mà chúng ta phải kính sợ, nơi ấy, sẽ nằm xuống bên với con chiên, và mọi thứ nơi Đất Mới sẽ là hòa bình và hòa hợp. Các cây của Địa Cầu đổi mới sẽ thẳng tắp và sum suê, không bị biến dạng . . .

“Hãy để hết thầy những gì đẹp đẽ trong ngôi nhà trần gian của chúng ta nhắc nhở chúng ta về dòng sông pha lê và những cánh đồng xanh rì, những hàng cây nghiêng mình và những ngọn suối phun nước sống, thành phố tỏa sáng và những ca đoàn trong áo lễ trắng, về ngôi nhà tuyệt đẹp nơi thiên quốc của chúng ta – thầy là một thế giới diễm kiều không một họa sĩ nào có thể diễn tả được và không có lời nói nào mô tả hết. Hãy để trí tưởng tượng của bạn hình dung ngôi nhà của những kẻ được cứu, và hãy nhớ rằng nó sẽ còn huy hoàng hơn trí tưởng tượng thông sáng nhất của bạn có thể miêu tả.” – Ellen G. White, *Heaven*, trang 133, 134.

“Nỗi lo ngại về việc thừa kế trong tương lai có vẻ như quá trọng đại, khiến cho nhiều người đi đến chỗ giải thích sai lầm chính lẽ thật đang dẫn dắt chúng ta ngắm nhìn ngôi nhà của mình. Đấng Christ bảo-đảm với các môn đồ là Ngài đi sắm sẵn cho họ những dinh thự trong nhà Đức Chúa Cha. Những người tiếp nhận lời Ngài không thể không biết gì về nhà ở trên thiên đàng. Tuy nhiên, “mắt chưa thấy, tai chưa nghe, và lòng người chưa nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn điều ấy cho những người yêu mến Ngài” (1 Cô-rinh-tô 2:9). Ngôn ngữ của loài người không đủ để diễn tả phần thưởng của người công bình. Chỉ người nào chăm nhìn sự việc đó mới thấu hiểu mà thôi. Trí óc hữu hạn của chúng ta không thể nào hiểu được sự vinh hiển của Thiên đàng.” – Ellen G. White, *Thiên Ấc Đấu Tranh*, trang 596, 597.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Suy nghĩ thêm về quan điểm mà Pascal đã đưa ra, về những người dường như không quan tâm đến những gì sự vĩnh cửu sẽ mang lại. Tại sao bạn nghĩ rằng mọi người là như vậy? Tại sao đây là một thái độ phi lý cho những người nghĩ vậy?
2. Suy nghĩ thêm về lý do tại sao hy vọng về cuộc sống vĩnh cửu là rất quan trọng đối với đức tin của chúng ta. Không có điều đó, tại sao chúng ta thực sự chẳng có gì cả?
3. Nghĩ về tất cả những bí ẩn đáng kinh ngạc tồn tại trong thế giới thiên nhiên. Có thể là sinh học, địa chất học, thiên văn học, vật lý, hóa học, trong mọi lãnh vực, mọi thứ đều thật ra phức tạp hơn như người ta nghĩ về chúng lúc ban đầu. Các nhà khoa học, chẳng hạn, không còn nói nhiều về những “dạng sống đơn giản”, bởi vì, hóa ra, ngay cả những dạng sống đơn giản nhất cũng không đơn giản như vậy. Mỗi đột phá mới, mỗi khám phá mới, dường như chỉ mở ra thêm nhiều câu hỏi hơn cho chúng ta cần phải trả lời. Thế nào tất cả những điều này giúp chúng ta hiểu chúng ta sẽ còn học được biết bao nhiêu trong ngôi trường của cuộc đời sau?